

for Junger Kammerchor Mannheim

Den vilde Rosenbusk

(Der wilde Rosenbusch)

Danish lyrics: Christian Richardt (1831–1892)
German lyrics: Heinrich Zschalig (1848–1929)

Music: Paul A. Heise (1830–1879)

Arrangement: Dominik J. Dieterle

© Helbling

Molto Andante

p

Soprano (S):

1. Du fat - ti - ge Busk, hvor er du skjøn! Hvor yn - dig og fin, hvor
(2.) duf - ter du for? For Hjort og Hind! Hvem pluk - ker din Blomst? Kun
1. Arm - se - li - ger Busch, wie schön im Blüh'n! Wie zier - lich und fein, wie
p (2.) duf - test du zu? Dem Hir - ten - kind! Wer pflückt dei - nen Strauß? Der

Alto (A):

1. Du fat - ti - ge Busk, hvor er du skjøn! Hvor yn - dig og fin, hvor
(2.) duf - ter du for? For Hjort og Hind! Hvem pluk - ker din Blomst? Kun
1. Arm - se - li - ger Busch, wie schön im Blüh'n! Wie zier - lich und fein, wie
p (2.) duf - test du zu? Dem Hir - ten - kind! Wer pflückt dei - nen Strauß? Der

Tenor (T):

1. Du fat - ti - ge Busk, hvor er du skjøn! Hvor yn - dig og fin, hvor
(2.) duf - ter du for? For Hjort og Hind! Hvem pluk - ker din Blomst? Kun
1. Arm - se - li - ger Busch, wie schön im Blüh'n! Wie zier - lich und fein, wie
p (2.) duf - test du zu? Dem Hir - ten - kind! Wer pflückt dei - nen Strauß? Der

Bass (B):

1. Du fat - ti - ge Busk, hvor er du skjøn! Hvor yn - dig og fin, hvor
(2.) duf - ter du for? For Hjort og Hind! Hvem pluk - ker din Blomst? Kun
1. Arm - se - li - ger Busch, wie schön im Blüh'n! Wie zier - lich und fein, wie
p (2.) duf - test du zu? Dem Hir - ten - kind! Wer pflückt dei - nen Strauß? Der

4

f

pp

soprano:

som - mer - grøn! Hvor yn - dig og fin, hvor som - mer - grøn! Hvor
Nat - tens Vind! pluk - ker din Blomst? Kun Nat - tens Vind! Hvem
som - mer - grün! Wie zier - lich und fein, wie som - mer - grün! Wie
A - bend Wer pflückt dei - nen Strauß? Der A - bend - wind! Wer
f

mezzo-soprano:

som - mer - grøn! Hvor yn - dig og fin, hvor som - mer - grøn! Hvor
Nat - tens Vind! pluk - ker din Blomst? Kun Nat - tens Vind! Hvem
som - mer - grün! Wie zier - lich und fein, wie som - mer - grün! Wie
A - bend - wind! Wer pflückt dei - nen Strauß? Der A - bend - wind! Wer
f

tenor:

som - mer - grøn! Hvor yn - dig og fin, hvor som - mer - grøn! Hvor
Nat - tens Vind! pluk - ker din Blomst? Kun Nat - tens Vind! Hvem
som - mer - grün! Wie zier - lich und fein, wie som - mer - grün! Wie
A - bend - wind! Wer pflückt dei - nen Strauß? Der A - bend - wind! Wer
pp

bass:

som - mer - grøn! Hvor yn - dig og fin, hvor som - mer - grøn! Hvor
Nat - tens Vind! pluk - ker din Blomst? Kun Nat - tens Vind! Hvem
som - mer - grün! Wie zier - lich und fein, wie som - mer - grün! Wie
A - bend - wind! Wer pflückt dei - nen Strauß? Der A - bend - wind! Wer
f

pp

7

p cresc.

yn - dig og fin, hvor som - mer - grøn! Din Blom - top ba - In - gen op, naar
 pluk - ker din Blomst? Kun Nat - tens Vind! Men næ - gjen staar med
 zier - lich und fein, wie som - mer - grün! Dein wild Ge - ast band nie - mand fest, von
 pflückt dei - nen Strauß? Der A - bend - wind! Und der Mai auf's Ne - her - bei, du

p

8

yn - dig og fin, hvor som - mer - grøn! Din Blom - top ba - In - gen op, naar
 pluk - ker din Blomst? Kun Nat - tens Vind! Men næ - gjen staar med
 zier - lich und fein, wie som - mer - grün! Dein wild Ge - ast band nie - mand fest, von
 pflückt dei - nen Strauß? Der A - bend - wind! Und der Mai auf's Ne - her - bei, du

p

9

yn - - - dig og fin, hvor som - - - mer - - - grøn! Din
 pluk - - - ker din Blomst? Kun Nat - - - tens Vind! Men
 zier - - - lich und fein, wie som - - - mer - - - grün! Dein
 pflückt - - - dei - nen Strauß? Der A - - - bend - - - wind! Und

10

dolce

den blev ro - n - tung, blev ro - sen - tung, dog
 Blus paa h - Green: paa hver en Green: Da
 Ro - sen reich um - blüht, so reich um - blüht. In
 blühst im en' Tal, im sonn' - gen Tal. Und

mf

rit.

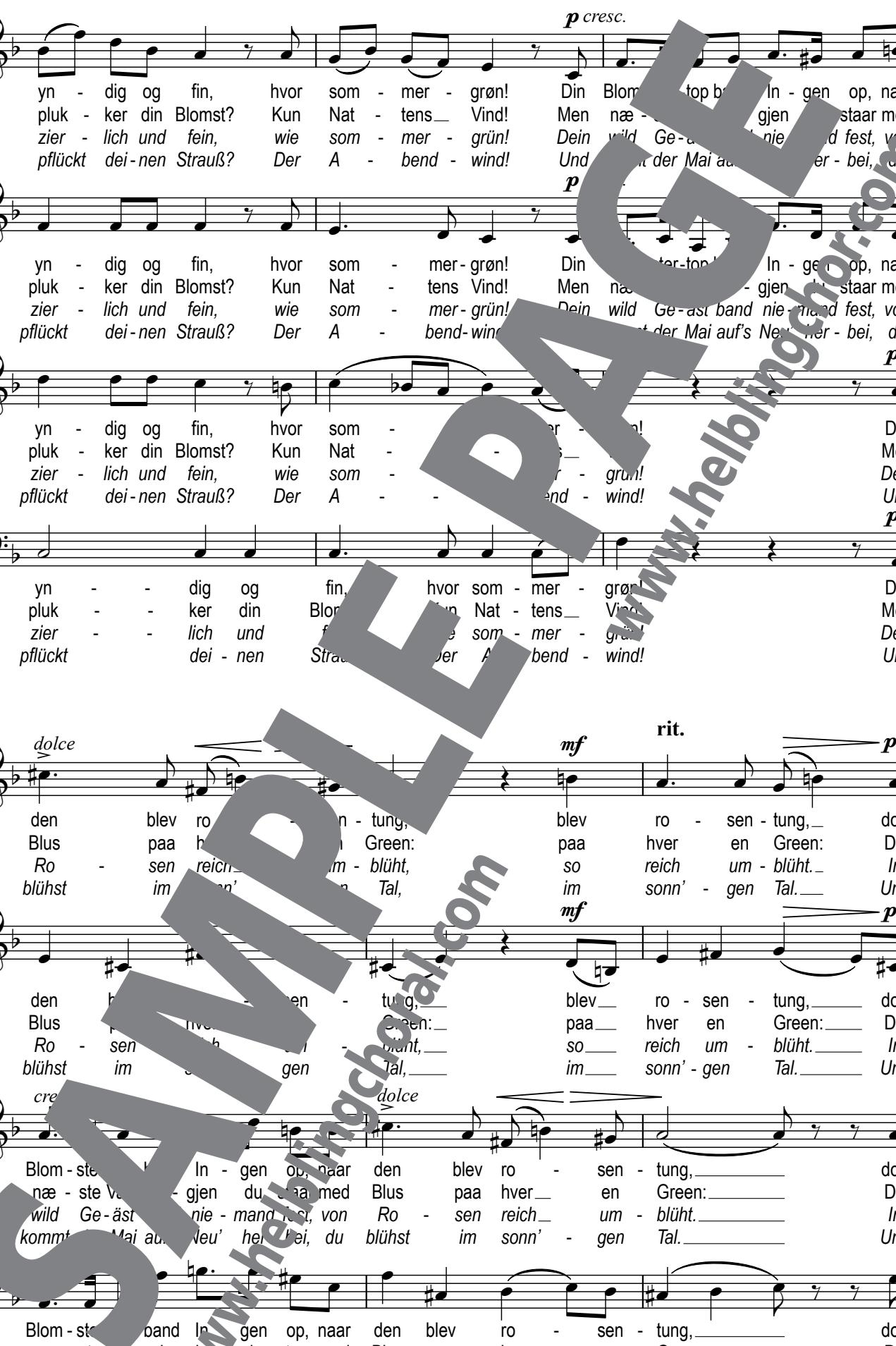
p

den blev ro - n - tung, blev ro - sen - tung, dog
 Blus paa h - Green: paa hver en Green: Da
 Ro - sen reich um - blüht, so reich um - blüht. In
 blühst im en' Tal, im sonn' - gen Tal. Und

dolce

Blom - ste band In - gen op, naar den blev ro - sen - tung, dog
 næ - ste Vår i - gjen du staar med Blus paa hver en Green: Da
 wild Ge - ast band nie - mand fest, von Ro - sen reich um - blüht. In
 kommt der Mai auf's Ne - her - bei, du blühst im sonn' - gen Tal. Und

Blom - ste band In - gen op, naar den blev ro - sen - tung, dog
 næ - ste Vår i - gjen du staar med Blus paa hver en Green: Da
 wild Ge - ast band nie - mand fest, von Ro - sen reich um - blüht. In
 kommt der Mai auf's Ne - her - bei, du blühst im sonn' - gen Tal. Und

A tempo

cresc.

>

mf

flam - mer du for So - lens Glød, dog flam - mer du So - lens Glød lig
 tæn - des at - ter Ro - sens Glød; da tæn - des at - ter Ro - sens Glød; men
 Son - nen - glut, wie's flammt und loht, in Son - nen - glut, wie's flammt und loht, gleich -
 je - des Zweig - lein flammt und loht, und je - des Zweig - lein flammt und loht; doch

cresc.

>

flam - mer du for So - lens Glød, dog flam - mer du So - lens Glød lig
 tæn - des at - ter Ro - sens Glød; da tæn - des at - ter Ro - sens Glød; men
 Son - nen - glut, wie's flammt und loht, in Son - nen - glut, wie's flammt und loht, gleich -
 je - des Zweig - lein flammt und loht, und je - des Zweig - lein flammt und loht; doch

cresc.

>

flam - mer du for So - lens Glød, dog flam - mer du for So - lens Glød lig
 tæn - des at - ter Ro - sens Glød; da tæn - des at - ter Ro - sens Glød; men
 Son - nen - glut, wie's flammt und loht, in Son - nen - glut, wie's flammt und loht, gleich -
 je - des Zweig - lein flammt und loht, und je - des Zweig - lein flammt und loht; doch

cresc.

>

flam - mer du for So - lens Glød, dog flam - mer du for So - lens Glød lig
 tæn - des at - ter Ro - sens Glød; da tæn - des at - ter Ro - sens Glød; men
 Son - nen - glut, wie's flammt und loht, in Son - nen - glut, wie's flammt und loht, gleich -
 je - des Zweig - lein flammt und loht, und je - des Zweig - lein flammt und loht; doch

rit.

pp

1.

p

2.

Kjær - lig - he - dens Ro - se rød, mens Sjæ - len er ung. 2. Hvem
 Kjær - lig - he - dens Ro - se rød, mens Maj er kun een.
 wie der Lie - be Ro - sen - rot, wenn's Herz noch glüht. 2. Wem mal.
 zar - ter Lie - be Ro - sen - rot blüht nur ein -

pp

p

Kjær - li - he - dens Ro - se rød, mens Sjæ - len er ung. 2. Hvem
 Kjær - li - he - dens Ro - se rød, mens Maj er kun een.
 wie - der - be Ro - sen - rot, wenn's Herz noch glüht. 2. Wem mal.
 zar - ter - be Ro - sen - rot blüht nur ein -

pp

p

Kjær - - - he - dens Ro - se rød, mens Sjæ - len er ung. 2. Hvem
 Kjær - - - he - dens Ro - se rød, mens Maj er kun een.
 wie - der - lie - be Ro - sen - rot, wenn's Herz noch glüht. 2. Wem mal.
 zar - ter - lie - be Ro - sen - rot blüht nur ein -

pp

p

Kjær - - - - he - dens Ro - se rød, mens Sjæ - len er ung. 2. Hvem
 Kjær - - - - he - dens Ro - se rød, mens Maj er kun een.
 wie - der - lie - be Ro - sen - rot, wenn's Herz noch glüht. 2. Wem mal.
 zar - ter - lie - be Ro - sen - rot blüht nur ein -

Den vilde Rosenbusk

1. Du fattige Busk, hvor er du skjøn!
Hvor yndig og fin, hvor sommergrøn!

Din Blomstertop
bandt Ingen op,
naar den var rosentung –
dog flammer du for Solens Glød
lig Kjærlighedens Rose rød,
mens Sjælen er u-

2. Hvem dufter du for? For Hjorten? Hirten?
Hvem plukker din Bloms? For Natten? Månd!

Men næste Vormiddagen er deraaar
med Blus på blomsten, den: Den:
Da tændes atter Rosenblæd;
men Kjærlighedens Rose
dans Maj er kun een.

C. F. van Rijswijdt [1831–1892]

Der wilde Rosenbusch

1. Arme blüher Busch, wie schön im Blüh'n!
Schönlich und fein, wie sommergrün!

Dein wil' Geäst
band niemand fest,
die Rosen reich umblüht.
Im Sonnenglüt, wie's flammt und loht,
gleichwie der Liebe Rosenrot,
wenn's Herz noch glüht.

2. Wer duftest du zu? – Dem Hirtenkind!
Wer plückt deinen Strauß? – Der Abenwind!

Und kommt der Mai
auf's Neu herbei,
du blühst im sonn'gen Tal.
Und jedes Zweiglein flammt und loht;
Doch zarter Liebe Rosenrot
blüht nur einmal.

Heinrich Zschalig [1848–1929]

